

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 929/2021

13.05.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Секулић адвокат из ..., против туженог ПД „Ђурдић“ ДОО Београд, кога заступа Момчило М. Ковачевић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1899/2020 од 13.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1899/2020 од 13.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1170/2018 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци исплати накнаду за месечну исхрану за период од 01.09.2008. године до 20.10.2009. године у појединачним месечним износима ближе наведеним у изреци пресуде са законском затезном каматом почев од 25. у наредном месецу до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати увећану зараду за остварени прековремени рад за период од 01.09.2008. године до 20.10.2009. године у појединачним месечним износима ближе наведеним у изреци пресуде са законском затезном каматом почев од 25. у наредном месецу до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади штету због неискоришћеног годишњег одмора за период од 01.09.2008. године до 20.10.2009. године у износу од 32.829,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.12.2009. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка у укупном износу од 201.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, као и износ од 17.712,00 динара на име судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1899/2020 од 13.01.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 1170/18 од 04.03.2020. године у ставу првом, другом и трећем изреке и жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртим изреке и обавезан тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 207.712,00 динара са законском затезном каматом на износ од 190.000,00 динара почев од дана извршности пресуде до коначне исплате. Ставом

трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против наведене другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 19.01.2010. године. Вредност побијаног дела пресуде износи 169.696,40 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић